

Posłuchaj

()

XVII. Współczesny kryzys i obowiązek wyznawania wiary

1. Wierzę, że Kościół, wspierany przez Opatrzność Bożą, pozostaje niezawodny aż do końca czasów. Obietnica Chrystusa nie może zawieść: bramy piekielne nigdy go nie pokonają.

2. Wierzę jednak, że w historii Kościoła zdarzają się okresy próby, w których wyznawanie prawdziwej wiary ulega poważnemu osłabieniu, w których szerzą się błędy, w których słabnie dyscyplina i w których wiele dusz zostaje sprowadzonych na manowce.

3. Uznaję w szczególności, że współczesne błędy stanowią straszliwe zagrożenie dla całego porządku katolickiego oraz że ich przeniknięcie do życia Kościoła, pod wpływem Soboru Watykańskiego II i reform posoborowych, wywołało kryzys o wyjątkowej powadze: agnostycyzm atakuje poznanie Boga; naturalizm atakuje konieczność łaski; subiektywizm atakuje

nadprzyrodzoną motywację wiary; relatywizm atakuje niezmienność dogmatu; etyka sytuacyjna atakuje prawo Boże; liberalizm atakuje społeczne królestwo Chrystusa; fałszywy ekumenizm atakuje wyjątkowość Kościoła; kolegialność i synodalność atakują boską konstytucję Kościoła w jego hierarchii; antropocentryzm liturgiczny atakuje Świętą Ofiarę Mszy Świętej.

4. Obecny kryzys nie może zatem sprowadzać się jedynie do konfliktu wrażliwości, preferencji liturgicznych czy opcji duszpasterskich. Dotyka on samych fundamentów wiary i moralności, kapłaństwa i kultu, Kościoła i Królestwa Chrystusa.

5. Błędy te nie pozostają abstrakcyjne; przyniosły one widoczne owoce: osłabienie nauczania doktrynalnego, zanik ducha misyjnego, trywializację grzechu, kryzys rodziny, upadek liturgii, utratę poczucia obecności Boga, niedobór powołań, cichą apostazję narodów chrześcijańskich oraz głębokie zamieszanie wśród wiernych.

6. Dlatego też nie wystarcza już dzisiaj ogólne potwierdzanie prawd katolickich bez jednoczesnego potępiania błędów, które dążą do ich zniekształcenia. Miłość wobec dusz wymaga jasności całej prawdy, bez jakiejkolwiek dwuznaczności.

7. Kryzys ten można przezwyciężyć jedynie poprzez odnowienie wszystkiego w Jezusie Chrystusie, poprzez powrót do wiary, do życia w łasce, do kultu Bożego i do dążenia do świętości.

8. W tych bolesnych okolicznościach, nie osądzając nikogo ani nie uzurpując sobie władzy Kościoła, nie mogę nie wyznawać Wiary, której wyznawanie jest osłabiane, nie przypominać o Tradycji, która jest wypierana, nie bronić moralności, nie strzec

liturgii i nie głosić praw Chrystusa.

Zakończenie

9. Wierny wiecznemu Rzymowi, który strzeże Depozytu przekazanego przez Apostołów, pragnę zachować to dziedzictwo w całości, bez uszczerbku, bez zmian i bez strachu, nie jako szczególną opinię w ramach dzisiejszego Kościoła, ale jako wiarę otrzymaną od Kościoła, który jest Jeden, Święty, Katolicki, Apostolski i Rzymski.

10. Ta Wiara bowiem nie należy do mnie: otrzymałem ją, aby jej pozostać wiernym, żyć zgodnie z nią, przekazywać ją i, jeśli Bóg tego zażąda, cierpieć za nią, w ufnym oczekiwaniu na triumf prawdy i łaski, dla zbawienia dusz i chwały Trójcy Przenajświętszej.

11. Proszę Boga, aby utrzymał mnie w tej deklaracji wiary aż do ostatniej chwili mojego życia. Powierzam tę deklarację wiary wstawiennictwu Najświętszej Maryi Panny, świętych apostołów, męczenników, wyznawców i wszystkich świętych, którzy poprzedzili nas w wierności Chrystusowi.

12. W nadziei zmartwychwstania i życia w świecie przyszłym powierzam moją duszę, Kościół i wszystko w ręce Boga, Ojca, Syna i Ducha Świętego, któremu należy cześć, chwała i moc na wieki wieków.

Amen.

W Menzingen, dnia 24 czerwca 2026 r., w święto Narodzenia św. Jana Chrzciciela

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Copyright Mavientura Projects e.K> FSSPX: Wyznanie wiary katolickiej (17 z 17). Wyznanie wiary. | 5

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related